

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 3 november 2010 in
zaak nrs. 10/1232 en 10/1233 in het geding tussen:

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hetgeen hij met betrekking tot de door de vreemdeling ingebrachte stukken heeft gesteld, onvoldoende is om van een deugdelijke motivering te spreken. Daartoe betoogt hij dat bij het door de rechter ambtshalve beoordelen of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden geen betekenis kan toekomen aan de motivering van het thans bij de rechtbank bestreden besluit, maar slechts aan de motivering van het eerdere besluit. Door, in plaats van de vraag te beantwoorden of de gestelde feiten en omstandigheden aan het eerdere besluit kunnen afdoen, de motivering van het thans bestreden besluit te toetsen, heeft de voorzieningenrechter dit niet onderkend, aldus de minister.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft

voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdeling heeft eerder op 11 maart 2005 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Die aanvraag is bij besluit van 18 november 2005 afgewezen. Het besluit van 15 december 2009 is een besluit van gelijke strekking als het besluit van 18 november 2005, zodat op het daartegen ingestelde beroep het hiervoor onder 2.1.1. weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. Aan de aanvraag die ten grondslag ligt aan het besluit van 15 december 2009 heeft de vreemdeling een dreigbrief van de Nepalese Maoïstische partij van 1 januari 2008, een onderzoeksrapport van de gemeente Damak, Nepal, van 17 januari 2008, een verklaring van de gemeente Damak van 20 januari 2008, een onderzoeksrapport van de mensenrechtenorganisatie van Nepal van 31 januari 2008 en een verklaring van voormelde mensenrechtenorganisatie ten grondslag gelegd. Uit het rapport van de Afdeling Falsificaten van de Koninklijke Marechaussee van 8 juni 2009, dat deel uitmaakt van de stukken, blijkt dat de authenticiteit van voormelde stukken wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld.

2.1.5. De voorzieningenrechter heeft onderkend dat hij ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten toetsing direct en ambtshalve moest treden in de vraag of de door de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde stukken nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, zoals onder 2.1.2. is bedoeld. Door te overwegen dat hetgeen de staatssecretaris in het besluit met betrekking tot deze stukken heeft gesteld, onvoldoende is om van een deugdelijke motivering te spreken en derhalve mede in aanmerking te nemen wat de minister in het thans bestreden besluit heeft overwogen, heeft hij voormelde ambtshalve beoordeling evenwel niet daadwerkelijk verricht.

De grief slaagt.

2.2. In de tweede grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat uit vaste jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat, indien het ne bis-beoordelingskader van toepassing is, aan een nader onderzoek naar deze stukken niet wordt toegekomen, indien de authenticiteit van de ingebrachte stukken niet vaststaat.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1 en 7 april 2010 in zaak nr. 200902935/1/V3; www.raadvanstate.nl), is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld geen sprake, indien de authenticiteit van de stukken waarmee de desbetreffende vreemdeling de door hem gestelde nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden wil aantonen niet is vastgesteld. Als de authenticiteit van zodanige stukken niet in de bestuurlijke fase is komen vast te staan, is het aan de vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen.

2.2.2. De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat, zakelijk weergegeven, indien het ne bis-beoordelingskader van toepassing is, weliswaar als uitgangspunt dient te worden genomen dat alleen authentiek bevonden documenten als novum kunnen worden aangemerkt, maar dat een document dat als objectieve bron kan worden aanvaard en de feiten uit het asielrelaas bevestigt, maar waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, onder omstandigheden ook als novum kan worden aangemerkt (uitspraak van de Afdeling van 21 november 2008 in zaak nr. 200805862/1; www.raadvanstate.nl). Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn, indien het documenten betreffen die niet door een officiële instantie zijn afgegeven. Voor zover de voorzieningenrechter heeft beoogd te overwegen dat daar in dit geval sprake van is, heeft hij niet onderkend dat, anders dan in voormelde uitspraak, de door de vreemdeling overgelegde stukken documenten betreffen, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn van officiële organisaties en autoriteiten en waarvan - indien referentiemateriaal aanwezig zou zijn - derhalve kan worden vastgesteld of deze zijn opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten. Zoals de Afdeling heeft overwogen (uitspraak van 26 juli 2005 in zaak nr. 200503825/1; www.raadvanstate.nl), komt, indien het ne bis-beoordelingskader van toepassing is, het ontbreken van voldoende referentiemateriaal voor rekening en risico van de vreemdeling.

2.2.3. Nu de authenticiteit van de onder 2.1.4. bedoelde stukken niet in de bestuurlijke fase is komen vast te staan en de vreemdeling dit niet alsnog in beroep heeft aangetoond, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat deze stukken reeds hierom geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling dat, nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), er voor rechterlijke toetsing van het besluit van 15 december 2009 geen plaats is. Het beroep tegen het besluit van 15 december 2009 is reeds hierom ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 3 november 2010 in zaak nr. 10/1232;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken-Westra, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

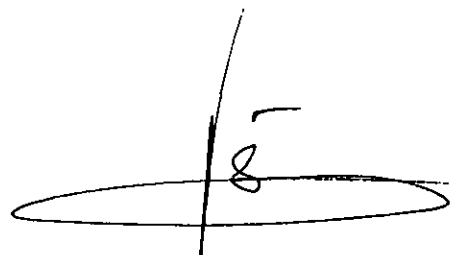
w.g. Vreken-Westra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2011

284-638.

Verzonden: 12 oktober 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE, zittinghoudend te MAASTRICHT

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Procedurenummer: AWB 10 / 1233 en AWB 10 / 1232

Uitspraak

In het geding tussen

, verzoeker,

en

de Minister van Justitie, als rechtsopvolger van de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder.

Datum bestreden besluit: 15 december 2009.

Kenmerk: 0503.11.0450.

V-nummer:

1. Procesverloop

Verzoeker heeft beroep ingesteld tegen het in de aanhef van deze uitspraak vermelde besluit en heeft tevens de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te treffen.

Verweerder heeft de stukken die op de zaak betrekking hebben aan de rechtbank gezonden.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 juli 2010. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde, M.M.G. Helgers Cromptvoets, advocaat te Maastricht en C. Bullens als tolk. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door A. Hadfy-Kovacs, werkzaam bij het Ministerie van Justitie.

2. Overwegingen

In artikel 8:81, eerste lid, van de Awb is bepaald dat, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter

Reg.nr: AWB 10 / 1233 en AWB 10 / 1232

pagina 2 van 6

alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak en overweegt daartoe als volgt.

Verzoeker is geboren op [] en heeft de Nepalese nationaliteit. Op 11 maart 2005 heeft verzoeker een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), aangevraagd. Bij besluit van 18 november 2005 is de aanvraag van verzoeker afgewezen. Deze beschikking is bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 17 augustus 2006 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 5 juni 2009 opnieuw een aanvraag tot het verlenen van een asielvergunning voor bepaalde tijd ingediend.

Bij het in de aanhef vermelde en thans bestreden besluit heeft verweerder, met verwijzing naar het als herhaald en ingelast te beschouwen voornemen, deze aanvraag afgewezen. Zakelijk weergegeven heeft verweerder zich daartoe op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van verzoeker, hoewel op zich geloofwaardig, niet zwaarwegend genoeg is om als grondslag voor een asielvergunning te dienen. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft verweerder verwezen naar hetgeen is overwogen in het besluit van 18 november 2005, welk besluit inmiddels in rechte is komen vast te staan. Hetgeen door verzoeker is ingebracht, te weten een vijftal documenten en zijn verklaringen, kan niet worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden. De enkele verwijzing van verzoeker dat hij gelet op het Algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Nepal van november 2008, behoort tot een risicogroep, heeft verweerder onvoldoende geacht om tot een ander oordeel te komen.

Verzoeker kan zich met dit besluit niet verenigen en heeft zich, met verwijzing naar de als herhaald en ingelast te beschouwen zienswijze, in beroep op het standpunt gesteld dat verweerder blijkbaar uitgaat van de juistheid van zijn verklaringen en van de door hem overgelegde stukken. Met deze stukken heeft verzoeker de zwaarwegendheid van zijn asielrelaas onderbouwd, nu hieruit blijkt dat verzoeker op ernstige wijze wordt bedreigd door de Maoïsten en het voor hem onmogelijk is bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst te verkrijgen. Tevens heeft verzoeker in dit kader verwezen naar het voornoemde ambtsbericht inzake Nepal van november 2008. Nu verzoeker afkomstig is uit het Terai-gebied, behoort hij tot een risicogroep in de zin van paragraaf C24/18 van de Vreemdelingen-circulaire 2000. Verweerder motiveert op geen enkele wijze waarom verzoeker niet zou behoren tot een risicogroep. Verweerder motiveert voorts onvoldoende waarom de door verzoeker overgelegde stukken niet kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden. De enkele constatering dat deze stukken geen nieuw licht op de zaak werpen, is onvoldoende om van een deugdelijke motivering te kunnen spreken.

De voorzieningenrechter ziet zich geplaagd voor de vraag of verweerder de (herhaalde) aanvraag van 5 juni 2009 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde

Reg.nr: AWB 10/ 1233 en AWB 10/ 1232

pagina 3 van 6

tijd af heeft kunnen wijzen. Ter beantwoording van deze vraag overweegt de voorzieningenrechter (ambtshalve) als volgt.

De voorzieningenrechter stelt, gezien de beroepsgronden en gelet op het ter zitting gestelde, vooreerst vast dat tussen partijen in geschil is of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk over een dergelijke aanvraag te beslissen. Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet nogmaals aan de rechter worden voorgelegd. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat.

Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) (onder andere van 20 april 2007, LJV BA3687 en van 6 maart 2008, LJV BC9421) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit materieel een vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

Gelet op de overeenkomsten tussen (de afwijzing van) de onderhavige aanvraag en (de afwijzing van) de eerste aanvraag van 11 maart 2005 dient de voorzieningenrechter daarom direct te treden in de vraag of gebleken is van relevante nova die aan de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende aanvraag ten grondslag zijn gelegd.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, hierna ook wel nova genoemd, moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

Ter beantwoording van deze vraag overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Reg.nr: AWB 10 / 1233 en AWB 10 / 1232

pagina 4 van 6

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag een onderzoeksrapport en een verklaring van de gemeente Damak (Nepal) heeft overgelegd. Daarnaast heeft verzoeker overgelegd een onderzoeksrapport en een verklaring van de Nepalese mensenrechtenorganisatie afdeling Damak, Jhapa (Nepal) en een dreigbrief van de Nepalese Communistische Partij.

Verzoeker heeft aangevoerd dat deze stukken afkomstig zijn van een openbare bron en dat daaruit blijkt dat hij op ernstige wijze wordt bedreigd door de Maoïsten. Het is voor verzoeker onmogelijk om bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst te verkrijgen. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de ingebrachte documenten niet een dusdanig nieuw licht werpen op de zaak dat de conclusie uit het besluit van 17 augustus 2006, namelijk dat het relaas onvoldoende zwaarwegend is, thans gewijzigd moet worden.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat hetgeen verweerder met betrekking tot de door verzoeker ingebrachte documenten heeft overwogen, onvoldoende is om van een deugdelijke motivering te spreken. De voorzieningenrechter neemt daarbij in overweging dat de enkele opmerking in het bestreden besluit dat de stukken geen nieuw licht op de zaak werpen zonder daarbij nader te motiveren waarom tot die conclusie is gekomen, daarvoor ontoereikend is. Op deze manier is niet inzichtelijk in hoeverre verweerder de hiervoor genoemde nova-toets heeft aangelegd. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de toets in het kader van artikel 4:6 van de Awb onvoldoende heeft gemotiveerd.

Verweerder heeft ter zitting erkend dat het besluit summier is gemotiveerd en heeft een nadere motivering geven. De voorzieningenrechter ziet zich voor de vraag gesteld of er reden is om met toepassing van artikel 8:72, derde lid van de Awb, uit het oogpunt van proceseconomie dan wel finale geschillenbeslechting te bepalen dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit (geheel) in stand blijven, waarloes als volgt wordt overwogen.

Ter zitting heeft verweerder gesteld dat verzoeker met het overleggen van de documenten niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij te vrezen heeft voor de Maoïsten. De authenticiteit van de documenten is volgens verweerder niet aangetoond, nu uit onderzoek van de Koninklijk Marechaussee (Kmar) van 8 juni 2009 blijkt dat wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld of de documenten echt zijn. Nu de authenticiteit van de documenten niet is aangetoond is er geen reden om de inhoud van de documenten te beoordelen, aldus verweerder.

De voorzieningenrechter is met verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2007 (LJN BB5763) van oordeel dat in het geval van een herhaalde asielaanvraag weliswaar als uitgangspunt dient te worden genomen dat alleen authentiek bevonden documenten als novum kunnen worden aangemerkt, maar dat een document dat als objectieve bron kan worden aanvaard en dat de feiten uit het asielaas bevestigt, als novum kan worden aangemerkt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien.

De voorzieningenrechter neemt in overweging dat bovengenoemde documenten grotendeels afkomstig zijn van de gemeente vanwaar verzoeker afkomstig is en van een mensenrechtenorganisatie. Nu verweerder heeft nagelaten om te beoordelen of deze documenten te beschouwen zijn als afkomstig van een objectieve bron en wat de consequentie daarvan is voor de beoordeling of sprake is van nieuwe feiten of

Reg.nr: AWB 10 / 1233 en AWB 10 / 1232

pagina 5 van 6

omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit niet in stand gelaten kunnen worden. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder niet zonder nadere motivering, anders dan op de grond dat de authenticiteit van de documenten niet door de Kmar konden worden vastgesteld, aan deze documenten voorbij kunnen gaan.

De voorzieningenrechter ziet hierin voldoende grond om het beroep van verzoeker gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen en te bepalen dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen op de aanvraag van verzoeker.

Gelet op de omstandigheid dat uitspraak in de hoofdzaak wordt gedaan en het bestreden besluit daardoor niet langer onderwerp vormt van een door de voorzieningenrechter te beslissen geschil, bestaat er geen aanleiding meer voor het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het daartoe strekkende verzoek zal worden afgewezen.

De voorzieningenrechter acht termen aanwezig om verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:75 in verbinding met artikel 8:84 van de Awb te veroordelen in de door verzoeker in verband met de onderhavige procedures, zowel ten aanzien van het beroep in de hoofdzaak, als ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb) vastgesteld op het in rubriek 3 vermelde bedrag, waarbij voor de in aanmerking te brengen proceshandelingen van de gemachtigde van verzoeker twee punten zijn toegekend (voor het indienen van het verzoek- annex beroepschrift en het verschijnen ter zitting) en het gewicht van de zaak is bepaald op gemiddeld (wegingsfactor 1,0). Van andere ingevolge het Bpb voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken.

Nu aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient het bedrag van de kosten ingevolge artikel 8:84, vierde lid, juncto artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden betaald aan de griffier van deze rechtbank.

Reg.nr: AWB 10 / 1233 en AWB 10 / 1232

pagina 6 van 6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het gestelde in deze uitspraak;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 874,00 (wegens kosten van rechtsbijstand), te betalen aan de griffier van de rechtbank.

Aldus gedaan door E.V.L. Heuts, rechter, in tegenwoordigheid van G. de Keijzer, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 3 november 2010.

w.g. G. de Keijzer

w.g. Heuts

Voor eensluidend afschrift:
de griffier:

Verzonden: 03 NOV 2010

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing, indien niet is voldaan aan de vereisten genoemd in artikel 6:5, eerste lid, onder c en d, van de Awb of aan artikel 85, eerste of tweede lid, van de Vw 2000.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 NOV 2010	
ZAAKNR.	20101 1463
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD DO:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500BA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. J.E.J. ten Berg,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht
van 3 november 2010
met kenmerk AWB 10/1232

Inzake:
met IND-kenmerk 0503.11.0450
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: M.M.G. Helgers-Crompvoets
advocaat te Maastricht

Procesvertegenwoordiging

Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
F.M. Ticheler
Tel. 073 - 888 3046

1. Inleiding

- 1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 3 november 2010, verzonden op 3 november 2010, met kenmerk AWB 10/1232 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 15 december 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 5 juni 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 15 december 2009 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank te 's-Gravenhage het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank te 's-Gravenhage in de derde rechtsoverweging pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat hetgeen verweerder met betrekking tot de door verzoeker ingebrachte documenten heeft overwogen, onvoldoende is om van een deugdelijke motivering te spreken. De voorzieningenrechter neemt daarbij in overweging dat de enkele opmerking in het bestreden besluit dat de stukken geen nieuw licht op de zaak werpen zonder daarbij nader te motiveren waarom tot die conclusie is gekomen, daarvoor ontoereikend is. Op deze manier is niet inzichtelijk in hoeverre verweerder de hiervoor genoemde nova-toets heeft aangelegd. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de toets in het kader van artikel 4:6 van de Awb onvoldoende heeft gemotiveerd."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de zesde rechtsoverweging op pagina 4 doorlopend op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

De voorzieningenrechter neemt in overweging dat bovengenoemde documenten grotendeels afkomstig zijn van de gemeente vanwaar verzoeker afkomstig is en van een mensenrechtenorganisatie. Nu verweerder heeft nagelaten om te beoordelen of deze documenten te beschouwen zijn als afkomstig van een objectieve bron en wat de consequentie daarvan is voor de beoordeling of sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit niet in stand gelaten kunnen worden. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder niet zonder nadere motivering, anders dan op de grond dat de authenticiteit van de documenten niet door de Kmar konden worden vastgesteld, aan deze documenten voorbij kunnen gaan.

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank te 's-Gravenhage, berusten de overige rechtsoverwegingen op pagina 6. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. De Minister merkt allereerst op, dat de rechtbank de hier gegeven beoordeling baseert op een onjuiste lezing van de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 20 april 2007 (JV 2007/263, LJN:BA3687). De Minister wil hiertoe verwijzen naar rechtsoverweging 2.2.5. In deze aangehaalde uitspraak, waaruit blijkt dat de beantwoording van de vraag of de gestelde feiten en omstandigheden op voorhand kunnen afdoen aan het eerdere besluit, onderdeel is van de ambtshalve te beantwoorden vraag of sprake is van zodanige feiten of omstandigheden. Daarbij kan wel betekenis toekomen aan de motivering van het eerdere besluit, maar speelt de motivering van het thans bij de rechtbank bestreden besluit geen rol. De rechtbank heeft dit niet onderkend, door in plaats van de vraag te beantwoorden of de gestelde feiten en omstandigheden kunnen afdoen aan het eerdere besluit, de motivering van het thans bestreden besluit te toetsen. Voorts had de rechtbank moeten beoordelen of de desbetreffende stukken niet eerder hadden kunnen – daarom moeten – worden overgelegd.

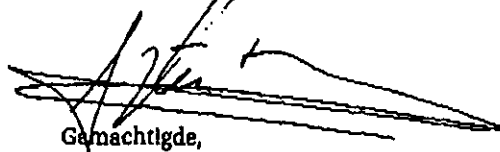
Ad grief 2

- 4.2. Ten aanzien van deze grief meent de Minister dat uit een vaste jurisprudentielijn van Uw Afdeling blijkt dat, waar bij een herhaald asielverzoek, de authenticiteit van een ingebrachte stukken niet vaststaat, niet wordt toegekomen aan een nader onderzoek naar deze stukken. Dit blijkt naar de mening van de Minister eveneens uit rechtsoverweging 2.1.3 van de door de rechtbank in dit aangehaalde uitspraak van Uw Afdeling van 8 oktober 2007 (LJN: BB5763). Ook dit heeft de rechtbank miskend.

5. Conclusie

- 5.1. De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 15 december 2009 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 29 november 2010

Gemachtigde,

Mr. J.E.J. ten Berg, gemachtigde

*Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3046
telefax 073 - 888 3046*